

РІСТ І РОЗВИТОК ЯГНЯТ F1, F2 ЦИГАЙСЬКОЇ ПОРОДИ ОДЕРЖАНИХ ВІД БАТЬКІВ ГІСАРСЬКОЇ ПОРОДИ

Слюсаренко І.С., доктор філософії

Одеський державний аграрний університет

Збільшення виробництва баранини – є одним з найголовніших завдань при вирішенні проблеми забезпечення населення м'ясом. Але фактичне споживання баранини українцями в декілька раз менше науково обґрунтованої норми. Як на практиці доведено, що деякі м'ясні і комбіновані породи овець мають високу м'ясну продуктивність. Враховуючи світовий досвід, вирішити цю проблему можна за рахунок впровадження молодняку овець до високих забійних якостей [1].

М'ясна продуктивність овець є інтегральним показником великої кількості ознак, обумовлених морфобіологічними, генетичними та етологічними особливостями тварин. Тому подальше її підвищення обумовлено використанням кращого світового генофонду і вимагає розробки нових методів оцінки тварин [2].

В умовах української ринкової економіки найважливішою умовою успішного розвитку вівчарства є підвищення його рентабельності за рахунок максимального використання всіх різновидів продукції та зменшення витрат на їх виробництво. У зв'язку з цим, дослідження особливостей росту та розвитку молодняку овець цигайської породи є актуальним.

Метою нашої роботи було визначення росту та розвитку ягнят першого та другого покоління, одержаних від схрещування вівцематок цигайської породи з баранами гісарської породи.

Матеріал та методи дослідження. Робота проводилася в СТОВ “Роздільнянське” Роздільнянського району Одеської області на поголів'ї помісних

ягнят першого та другого покоління, одержаних від схрещування вівцематок цигайської породи з баранами гісарської породи.

Ріст і розвиток ягнят визначали за живою масою, абсолютним та середньодобовим приростами за загально прийнятими методиками. Одержаний цифровий матеріал опрацьовували біометрично методом варіаційної статистики за методикою Н.А. Плохинського [3].

Результати дослідження. Абсолютний приріст характеризує мінливість живої маси ягнят за певний проміжок часу. Він вказує на скільки жива маса збільшилася чи зменшилася порівнянні з попередньою.

Жива маса ягнят першого та другого покоління при відлученні , одержаних від схрещування вівцематок цигайської породи з баранами гісарської породи наведена в (табл. 1).

З даної таблиці 1 видно, що ярочки одинаки другого покоління в – 2,5 місячному віці переважали ярок одинаків, першого покоління на 4,8 кг або на 25%. В середньому ярки, другого покоління мали перевагу над ярками першого покоління на 1,6 кг або на 7%.

Таблиця 1. Жива маса ягнят F1, F2 при відлученні

Період росу, місяці	n	(цигай x гісарські F2), кг			n	(Цигай x гісарські F1), кг		
		X±Sx	±δ	CV,%		X±Sx	±δ	CV,%
Ярочки одинаки								
0-2.5	9	18.7± 1.77	±5.8	31	8	23.5±2.34	± 6.18	26.3
0-2.8	8	25.87±1.2	±3.8	14,6	10	24.1±1.46	± 4.39	18.2
0-3.1	9	21.6 ± 1.5	±4.3	19,9	2	22.5±1	± 2.5	11.11
В середньому	-	21.7±1.49	± 3.6	21.8	-	23.3±1.6	±4.35	18.3
Ярочки двійні								
0-2.5	12	19±2.08	±6.9	36,3	6	19.5±1.8	±4.03	20.6
0-2.8	21	19.75±1.38	± 6.2	31,4	14	18.7±1.2	±4.36	23.3
0-3.1	2	17.92± 1	± 3.8	21,2	2	16±1	±6	37.5
В середньому	-	18.22±1.48	± 5.6	29,6	-	18± 1.3	±4.8	27.1
Баранці одинаки								
0-2.5	5	20.6±0.9	±1.8	8,7	-	-	-	-
0-2.8	5	24.4± 2.9	±5.8	23,7	15	25.14±0.02	±4.08	16.2
0-3.1	13	24.2±0.95	±3.3	13,6	3	25±0,011	±4.14	16.5
В середньому	-	23.0±1.58	±3.63	15,3	-	25.07±0.015	±4.11	16.3
Баранці двійні								
0-2.5	8	21.1±2.38	±6.3	29,8	8	19.6 ±1.18	±3.13	15.9
0-2.8	21	18.4±1.18	±5.3	28,8	21	15.4±0.30	±1.35	8.7
0-3.1	14	21.8± 1.33	± 4.8	22	14	24±0.94	±3.39	14.1
В середньому		20.4± 1.63	±5.46	26,8	-	19.6±0.8	±2.62	12.9

Різниці між ярками двійнями в середньому, одержаними між першим та други поколінням не відмічалось. Різниця між баранцями двійнями, одержаними від першого та другого покоління в середньому була не суттєва, але в період від народження до 2,8 місяців становила 3 кг або 9%.

Список використаних джерел

1. Вплив паратипічних чинників на розвиток продуктивних ознак ягнят цигайської породи Китаєва А.П. Зб. наук. пр. Одеського ДСТІ. Вип. 3(6); ч.3: Зоотехнія Одеса, 1994. С.197-201.
2. Наукове забезпечення сталого розвитку сільського господарства. Лісостеп. Київ, 2004 р. 2 томи. 420 с.
3. Плохинський Н.А. Руководство по биометрии для зоотехников /Н.А. Плохинський .- М : Колос , 1969. 256 с.